

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Ratio Vocationes examinandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

h Matt. 7. 6.

i Act. 8. 21.

Lib. 1. Dial.
c. 4.

fuo factore inficiētes eos, qui desiderabant perseuerare. & ideo Christus D. N. Apostolis suis dixit: *h nolite dare Sanctum canibus; neque mitatis margaritas vestras ante porcos; ne forte conculcent eas pedibus suis, & conuersi dirunt: panem vos.* Qua ratione nos monuit; aliquos venturos ad suam Ecclesiam & status Religiosos cum fraude & larua, ad petendum panem Sacramentorum, & margaritas diuinorum mysteriorum, & perfectorum statuum. Quem admodum Magus ille i *Simon*, qui forte acceperat cum hypocrisi & fictione Baptifinum: & alter ille Magus, de quo refert Sanctus Gregorius, quoddam fite fuerit Religionem ingressus. Et alij ad Confessionem accedunt, ut aspicientibus satisfaciant, sine animo remouendi occasiones, quæ ipsos ad peccata pertrahunt. Quamobrem eosdem probare & cognoscere necesse est. Quia neque iustum est, diuinum hunc panem filijs denegare, qui vera eum fame laborantes, eum in suam vtilitatem quærunt & petunt; nec eundem licet canibus dare, mox eum reiecturis, aut cum dantis iniuria discepturis: Nec cælestes hæ Margaritæ humilibus, & spiritu pauperibus denegandæ, quibus ditari cupiunt; nec porcis offerendæ, eas calcaturis, suorumque errorum, carnisque voluptatum cœno immerfuris.

§. 1. Ratio Vocationes examinandi.

I.
Ambitio
male suadaa Mat. 8. 20.
Luc. 9. 58.

b Luc. 9. 61.

b Luc. 9. 62.

VT autem appareat, quantum referat examina hæc & probationes vocationum adhibere: idem ipse Magistrorum Magister Christus D. N. earum exemplum in duobus hominibus, qui ad ipsum sequendum sese offerebant, proposuit. Alter cupiditate & ambitione motus ait illi: *Magister sequar te quocumque ieris.* cum enim videret Christum D. à plebe ad eum amari, tantique fieri, ut Messias crederetur: fore existimabat, ut in Regem illum eligerent; ac prepterea magnos honores, dignitates & diuitias habiturum, quas in suos Discipulos distribueret. cuius hominis mentem, cum cognosceret ipse Saluator, respondit quod ille erat promeritus. a *Vulpes, inquit, foueas habent, & volucres cæli nidus: Filius autem hominis non habet, ubi caput suum reclinet.* quasi apertius diceret: Valdè erras, quod in eum finem me sequi velis: mea enim paupertas, & est, & erit tanta, ut nec habitationem habeam, quam vel vulpes, vel volucres cæli habent. Quod si in corde tuo vulpini mores, & sæculi huius astutiæ foueam inuenerunt, & nidum, ambitiones & vanitates mundi: non potero ego habitare in eo: nec tu me poteris sequi: *Quare nec vocaris, nec traheris a Patre meo; sed à dæmonibus, vulpiū instar Callidis; & auiū superbe se in altum extollentibus, qui hæc tibi metum suggererunt.* Alter homo dixit; b *sequar te Domine; sed permitte mihi primū renūciare his, quæ domi sunt.* sed, quoniam hac sententiā ostendit, se non ad eum firmam, atque par erat voluntatem habere, cum se periculo exponeret domi hærendi: ait ad illum **I E S V S: b nemo**

mittens

mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei. quasi apertius ei diceret: qui non statuit, firmiter in Schola mea permanere, non est aptus, ut sit meus Discipulus: ideoque nec ad eam admittendus: quem admodum nec aptus erit agricola, qui cum incepit arare; mox retro aspiciens, sine causa ab arando desistit. Et quamvis Evangelistæ non referant, quid isti duo homines, auditis Saluatoris responsis, fecerint: certum tamen videtur, cum ipse eorum corda & dispositiones penetraret, eos non admisisse; nisi mente mutata, meliusque dispositi, ad sequendum ipsum se offerrent.

Ex his utcunque licet necessitatem cognoscere, qua Prælati & Evangelici Ministri, qui humani cordis secreta penetrare non possunt, teneantur, diligentem operam dare, ut varijs industrijs, examinibus, & probationibus in lucem proferant, quod intus latet: ut eos tantum admittant, quos à Deo vocatos intelligent; ac proinde dignos, qui admittantur. Nam officium eorum (quemadmodum de Ieremia dicitur) est, esse *c probatores in populo & scire ac probare vias eorum; & gratiâ spiritus discernendi, quam Dominus illis largitur, ipsius loco examinare spiritus, quemadmodum metalla probantur, adhibitis probationibus, & experimentis aliquibus, tanquam catinis & furnis, ut deprehendatur, quæ vocatio, virtusque vera sit, & tanquã aurum & argentum solida: quænam verò ficta, & in specie tantum tanquam æs & stannum.* Et quemadmodum Ezechiel Propheta, cum ex Dei mandato *d parietem templi fodisset, ut videret quæ intus agerentur; vidit intus esse multos viros & mulieres varia idola adorantes.* Ita (ait S. Gregorius) strenui Magistri & Prælati, ut discernant: an, qui exterius Dei viui templa apparent, interius quoque sint tales: signum aliquod exterius, aut opus aliquod, aut verba, quæ loquuntur, obseruare meritò debent: & inde fodere, varijs interrogationibus, & quasi tentaminibus foramen illud amplificando, ut maiora adhuc externa affectuum & propensionum intus latentium signa promant: & sic ad eorum interiora ingressi, videant, an aliqua vitiorum idola, an verò solum verum Deum adorent; talesque sint interius, quales exterius apparent.

Huius similem industriam suggessit DEVS Duci illi Gedeoni: ut milites eligeret, per quos Madian oppugnaret: cum enim plurimi se offerrent ad eum sequendum, nec tamen omnes apti essent: iussit, illum, cunctis audientibus, promulgare: *e qui formidolosus & timidus esset, reuerteretur.* metus enim retrocedere eos faceret, & sic alijs fugiendi occasionem darent, recesserunt itaque de populo viginti duo millia virorum, & tantum decem millia remanserunt. iussit verò idem Dominus, eos, qui remanserant, adhuc probari in modo, quo aquas biberet ex præterfluente riuulo dixitque; Gedeon, qui lingua lav-

Perseuerantia necessaria.

c Ierem. 6. 27.
Probanda desideria.

d Ezech. 8. 8
Lib. 2. Pastor. 6. 10.

Indic. 7. 3.
Reiecti
I.
Timidi.

2.
Non perfe-
de renunci-
antes.

Velleitas
non est Vo-
luntas.

Lib. 4. de
offic. Ecclef.
c. 18.

Vile Suarez
p. 9. 7. a. 1.

Probatie
prima Reli-
gioforum.
Cassian. lib.
4. c. 3.

buerint aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos seorsum: qui autem curuatis genibus biberint, in altera parte erunt: iussitque omnes eos, qui flexo poplite biberant, reuerti in locum suum: quia modus ille bibendi ostendebat eos valde esse addictos & agglutinatos bonis, in proprijs domibus relictis: ideoque timendum esse futuros illos in pugna: progressu timidiores. eos vero, qui obiter aquas tantum lambuissent, secum acciperet: signum enim esse, eos animosiores, & laborum patientes futuros. Hunc itaque in modum licet multi se offerant ad Christi militiam, non tamen omnes sunt apti ad eam: eod quod non afferant verum illud firmumque; propositum, ipsum sequendi, sicut ipse iubet: quod ex nimia timiditate prouenit: ad eod enim crucem Christi Domini, pugnasque & congressus cum Damone, Mundo, & carne horrent: ut firmo animo non audeant, eos aggredi, vel perumpere. Quod si ad eod timidi admitterentur: ad primam difficultatem & impetum tentationis ex pugna se subducerent, cum maiori propriarum conscientiarum detrimento, & proximorum scandalo. Alijs quoque firma haec resolutio propterea deest, quod perituris vitae huius bonis nimium adhaereant: estque illis ad eod graue, facultates etiam male quasitas, aut prauas societates, sensuumque voluptates deserere, ut non nisi imperfectum quoddam Christum sequendi, & salutis animarum suarum desiderium, quod *velleitas* vocant, concipiant, quasi dicerent, vellem saluari, sed non renunciare ijs, quae possideo. Et nec sic affecti, sunt admittendi. quam obrem DEVS D. N. ita constituit, ut Ecclesiae suae Duces examinent eos, qui in hanc suam militiam adscribi volunt, monentes eos veri, solidi, ac firmi propositi Christum sequendi, calcatis humanis omnibus amoribus, & affectionibus inordinatis, quibus hactenus subiaciebant. Nec his monitis contenti esse debent, sed Gedconis exemplo probationes aliquas adhibere, quibus certius cognoscant, an proposita, quae lingua profertur, etiam corde retineant. Quae ratio examinis & probationis in prima Ecclesiae initijs, cum propter hostium Ecclesiae tyrannidem pugnae essent vehementiores, ad eod exacte seruabatur, ut dicat Rupertus: quando aliquis Baptismum proprio nomine scripto petebat, conlueuisse Ecclesiam, eos per viginti quinque dies detinere: eoque tempore septem examina, & scrutinia fieri solita, ut veritas & firmitas, vocationis, & conuersionis Catechumenorum magis constaret: Simul vero curasse, eos exerceri in Orationibus, Ieiunijs, abstinentijs a vino & carne, alijsque poenitentijs: non solum, ut sic ad Sacramenti gratiam suscipiendam disponerentur, sed etiam, ut suae constantiae veraeque conuersionis indicia darent. Inde autem ortum habuit mos ille, quo Religiones solent examinare, & per dies aliquot probare eos, qui petunt admitti: seuerioribus aliquibus medijs, quae refert Cassianus, eos exercendo ut veritatem & firmitatem, qua admitti petunt, manifestent.